

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Et Virtutes Venerabilis Patris Lvdovici De Ponte, Societatis Jesu

Lamparter, Heinrich

Jngolstadii, 1662

Epistola VII. Ad P. Rodericum De Cabredo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43978

affligit nos, non obliviscitur indulgentiæ, ita viribus nostris accommodans pondera, ut nunquam iusto graviora sint. Laudetur Deus & amantissimus Pater: amemus illum ex toto corde nostro. O Rex meus, & omne bonum meum, quis amare te poterit amore infinito? Nunquid ille, qui, quidquid in facultatibus suis habet usquam, tibi addicit, tibi consecrat integerrimè? *Hactenus illa.*

EPISTOLA VII.

AD P. RODERICVM
DE CABREDO.

GRATULATUR EI PRO-
FECTIONEM INDICAM, ONVS-
QUE REGENDI.

Pax Christi.

DOleamne de Reverentiæ
Vestræ in remotissimas oras
discessu, an potius invidiam præ-
claras ad eò Divinæ gloriæ promo-
vendæ

venta occasione oblatas, nescio,
Doleo & invideo. Doleo quidem,
quia non potest non gravis mihi
accidere Reverentiæ vestræ ab-
sentia, damnūque indè Provin-
ciæ nostræ illatum: sacrâ tamen
etiam invidiâ in illos feror, quorū
operâ DEVS ad res maximè arduas
uti dignatur. Gaudeo verò Reve-
rentiæ vestræ quoque felicem adeo
fortem obtigisse, Numinisque bo-
nitatem ob beneficia, quibus Rev:
vestram cumulavit hæcenus, &
etiamnum cumulat, singulariter
commendo. Quamvis autem nec
invidiam, neq; desiderem regendi
munus Rev: Vestræ commissum,
virtutem tamen, quâ DEVS Rev:
Vestram exornavit, ardentè desi-
dero. Maeste animo, mi Pater: ille,
qui ipsam huic expeditioni ac mū-
neri destinavit, pro infinita sua bo-
nitate, potentia ac sapientia novit,
potest ac vult necessarias, ad cœpta
feliciter

, nescio
quidem,
vis mihi
stræ ab
Provin-
tamen.
, quorū
ē arduas
ō Reve-
em adeō
que bo-
ous Rev-
nus, &
ulariter
tem nec
regendi
issum,
ys Rev;
er desi-
ter: ille,
ac mū-
sua bo-
a novit,
cœpra
felici-

felicitate perficienda, vires imper-
tite. Nolite, obsecro, illud Moysis
ingeminare: *Non possum solus susti-
nere omnem hunc populum, ne gratia
vobis collata, & deinceps conferen-
da, cuius ope pondus omne facile
sustinere valeat, auferatur ab ea: si
in DEO, ut par est, confidat, tantum
poterit, quātum DEVS; nihil enim,
iudicio S. Bernardi, *Omnipotentiam
verbi clariorem reddit, quā quod o-
mnipotentes facit omnes, qui in se spe-
rant.**

Gaudebo etiam, si occasio Rev:
Vestram alloquendi se obtulerit;
quod futurum spero, quando Rev:
Vestra Salmanticam venerit, ut
postremum suis fratribus vale di-
cat. Quod si tamen secūs evenire
contingat, Divinę acquiescamus
voluntati, in qua adimplendā bea-
tę vitę & felicitatis nostrę cardo
versatur; quam, DEO juvante, ubi
consequemur, mutuo aspectu, col-
loquio

FF loquio

loquio, & cōsortio æternū fruē-
mur. Precibus interea, mi Pater,
nos invicem juvemus. Ego meas,
si quid valent, Rev: Vestræ, ultro
offero, supplēxque rogo, ut suarū
vicissim me participem velit effi-
cere, ut salvi ambo, apta ad salutem
plurimorum Dei instrumenta effi-
ciamur. DEVS Rev: Vestram servet
incolumem. Amen. Salmantica,
21. Maij Anno 1598.

EPISTOLA VIII.

*AD QUANDAM MA-
TRONAM.*

DE AFFLICTIONIBUS ANI-
MI, ET SOLATIIS.

Gratia & amor æternus Dei
Domini nostri semper cordi
tuo inhæreat. Litteræ, quas Domi-
natio tua ad me dedit, in duas dis-
tinctæ sunt partes, quarum prior
afflictiones animi, altera memorat
solatia, quibus abundat; quam vis
& illas